

Bratje in sestre: trpljenje je moč,
bratje in sestre: v svetlo jutro pretaka se noč:
Eno je, kar je in smo spoznali in nam ostane
in zaceli rane: Domovina.

II.

O morje, morje!
Val v val se preliva:
pesem hrepenenja večnoživa,
v zlatu solčnih žarkov razigrana,
s srebrom mesečine posejana,
šumi ob bregove v bele domove
lepih Vid in Jelvic — —

O morje, morje, tvoje pesmi so dehteče rože;
njih barv in vonja omamljen
sem v širokem svetu daleč od tebe
do smrti osamljen.

III.

Palma in lovor, oljka in trta
— trpljenje in zмага, mir in veselje —
od juga šumi,
ko v zlatokrvavih vrhovih bukev
jesen drhti.

Jesen.

Cas prebogate žetve: trpljenja,
čas upapolne setve: življenja.

Joža Lovrenčič.

MOJE ŽIVLJENJE.

Pogledal sem hrepenenju do dna
in gorje me je objelo
trdó, ko da iz jeklà se je vzelo,
in iztisnilo zadnjo kapljo krvi iz srcá.

Tuja mi solza, neznan je vzdih:
nem in tih
ob trnju, ki rože krasé ga, korakam
in čas novemu hrepenenju čakam

v težki veri: Je zapisano
in do zadnjega ne bo izbrisano:
Hrepenenja človeškega setev
kalí in gorí v razočaranj pridušeno kletev:

Trpljenje.

Joža Lovrenčič.